

HRADECKÝ DEMOKRATICKÝ KLUB

PRO VŠECHNY OBČANY
MĚSTA HRADCE KRÁLOVÉ

Zodpovědní a pracovití **VOLÍ HDK** - zodpovědné a pracovité

Dnes o škodovácích a zemědělciích

č. 2

Tyto noviny vyšly 10. 9. 2014
Další vydání plánujeme na
25. 9. a 9. 10.

Tak už jste ve schránkách našli třetí číslo našich HDK novin. Tisku, který, jak si alespoň myslíme, není typickým předvolebním letákem, které bývají směsicí pomluv a vychloubání namíchaných v různém poměru. Snažíme se vám představit život v Hradci a některé novinky, snažíme se vás všechny také zapojit do připomínkování života u nás ve městě tak, aby se i váš názor objevil v našem programu a hlavně v jeho plnění. Jsem velmi mile překvapen množstvím dotazů a připomínek, které prakticky denně přichází. Jsem za ně rád. Musím napsat, že v mnohém se naprosto shodujeme. Jen to ještě dotáhnout do konce. Z naprosté většiny z nich je zcela zřejmé, že vám jde stejně jako nám v HDK o spokojený život v Hradci Králové, o to, aby věci fungovaly a ne naopak. Je také zřejmé, že naším společným cílem je spokojený občan.

Jednou ze základních podmínek pro spokojenost je dostatek pracovních příležitostí. Dost zejména mladých a vzdělaných lidí odchází většinou do Prahy, a to přesto, že by raději žili v Hradci Králové. I tady, myslím, máme v současné době dobře našlápnuto. Po dlouhých jednáních se podařilo domluvit s ČSOB, že svůj tzv. backoffice pro zhruba 500 a později až 800 zaměstnanců postaví právě v Hradci Králové, probíhají jednání o umístění průmyslového podniku pro zhruba 400 zaměstnanců, bude otevřen

kampus Univerzity Karlovy, postavena nová budova Univerzity Hradec Králové. Poslední zprávou z této oblasti je i zájem investora postavit biotechnologickou továrnu s neuvěřitelnou výší investice jedné miliardy dolarů. O spolupráci s naším městem má enormní zájem čínské město Liaocheng s více než 5,5 miliony obyvatel ležící 500 km jižně od Pekingu na začátku delty Žluté řeky. Jde o vyspělou čínskou provincii s HDP 5000 USD na obyvatele. Z jednání vyplynul jejich zájem zejména o oblast technologií zaměřených na zlepšování životního prostředí. Z takové spolupráce by mohly těžit jak hradecké firmy jako ZVU Potez a ZVU Engineering vývozem technologií, tak lékařská i farmaceutická fakulta, univerzita i fakultní nemocnice. Uvidíme, co z toho se v příštích letech podaří dotáhnout do konce.

Další z podmínek dobrého fungování města je řešení dopravní obslužnosti v celé její šíři. Důležitým krokem je znovuotevření stavby dálnice, které nebylo jednoduché. Její pokračování směrem od ČKD na Jaroměř otevírá možnost zahájit jednání o stavbě tzv. severní tangenty, která by obsloužila zónu letiště a odvedla dopravu směrem na Třebechovice a Ostravu, a to spolu s dostavbou R35 na Holice by nesmírně ulevilo druhému městskému okruhu. Velkým problémem zůstává Pražská ulice při absenci jižní spojky od nové Bláhovky na výpadovku

do Opatovic. Pro zlepšení parkování bude postaven parkovací dům v Gajerových kasárnách a v jednání jsou patrová zkapacitnění některých ploch mimo zónu ISP, první by měl být prostor mezi ulicemi Jižní, Slezskou a Bratří Štefanů. Problém, se kterým se nyní potýkáme, je úbytek cestujících v MHD. Pro cykloopravu plánujeme dvě zásadní stezky – jednu z Nového Hradce přes Moravské Předměstí do centra a druhou naopak z centra přes Aldis a podle tratě směrem na Blešno a Třebechovice. Ve městě máme také ještě hodně chodníků a zejména krátkých komunikací v okrajových částech, které je třeba rekonstruovat. Pro uskutečnění těchto nezbytných oprav a rekonstrukcí je třeba vytvořit investiční a finanční plán v rozsahu několika let a hlavně ho i následně dodržovat.

V dnešním vydání si můžete přečíst i kritická slova pana Simajchla ze ZVU Engineering a také rozhovor s panem Veselým o tom, jak se u nás žije zemědělcům.

MUDr. Zdeněk Fink, primátor

Na daně se těžko vydělává, neměly by se lehce utrácet

S Pavel Simajchlem nejen o složitostech podnikání, ale také o procházkách městem, lyžování v horách a „odpočívající“ motorce

Historie dnešního ZVU sahá do daleké minulosti – v roce 1869 založili v Hradci Králové pánové Helwich, Hendrych a Kafka první českou akciovou strojírnou, která začala s opravami různých druhů strojů. O jedenáct let později došlo k rozšíření výrobního programu o dodávky zařízení pro cukrovary a na konci 19. století už společnost patřila k největším v regionu. V roce 1921 byla součástí plzeňských Škodových závodů, což jí pomohlo k dalšímu rozvoji a expanzi. Osamostatnila se až v roce 1950 a o tři roky později začala používat celosvětově známé jméno ZVU.

„Nejdůležitější moment v novodobé historii ZVU přišel v roce 1992, kdy došlo k transformaci státního podniku ZVU na akciovou společnost ZVU Hradec Králové. Akcie společnosti byly k máni v kupónové privatizaci, ale noví, málo efektivní vlastníci transformaci společnosti do nových ekonomických poměrů zvládnout nedokázali,“ vysvětlil na začátku našeho rozhovoru Pavel Simajchl, od roku 1997 předseda představenstva společnosti ZVU, a.s., od roku 2002 zároveň generální ředitel dnešní akciové společnosti ZVU Engineering, a dodal: „Dalším negativem byly dodatečné náklady transformace vyvolané například uvalením embarga na dodávku rafinerie do Iráku, nebo rozpadem trhu v někdejších Sovětském svazu. Všechny tyto vlivy ve své kumulaci vedly v druhé polovině 90. let k finančním obtížím, které vyžadovaly radikální restrukturalizaci. Jejím výsledkem bylo vytvoření ekonomicky efektivnějších, na jednotlivé segmenty trhu zaměřených, samostatných akciových společností,

kteří se v následných letech od akciové společnosti ZVU majetkově oddělily. Výnosy z prodeje těchto společností pomohly vyřešit předluženost ZVU nakumulovanou v první polovině devadesátých let. Jedním dechem je třeba hned na začátku dodat, že celá restrukturalizace byla provedena vlastními silami, mobilizací vnitřních rezerv někdejšího ZVU a bez jakýchkoliv nároků na státní rozpočet.“

■ **Co se tedy v dnešní době pod značkou ZVU skrývá?**

Podnikají pod ní akciová společnost ZVU a její dvě dceřiné společnosti ZVU Engineering, a. s. a ZVU Servis, a. s. Dále značku ZVU využívají společnosti ZVU Potez, a. s. a ZVU Kovárna, a. s.

■ **Můžete přiblížit, co která ze jmenovaných společností obhospodařuje?**

Akciová společnost ZVU zajišťuje správu podstatné části areálu ZVU

a aktivně spravuje podíly ve svých dvou zmíněných dceřiných společnostech ZVU Engineering a ZVU Servis. ZVU Engineering je inženýrsko-dodavatelskou společností zaměřenou především na vyšší dodávky v oblasti chemického a petrochemického průmyslu, koksochemie a částečně i energetiky a ekologie.

ZVU Servis je výrobní společností v oblasti zakázkové strojírenské výroby.

Firma ZVU Potez působí v oblasti zakázkové strojírenské výroby mj. pro potravinářství, chemii, petrochemii. Výrobní zaměření ZVU Kovárna vyplývá již z jejího názvu. Tyto dvě společnosti jsou majetkově od skupiny ZVU odděleny.

■ **Dobře, to je v kostce struktura podniků, prozradíte počet a rozmístění zaměstnanců?**

(Pokračování na str. 2)

Pavel Simajchl v jednom z provozů ZVU.

(Pokračování ze str. 1)

Firmy umístěné a podnikající v celém areálu zde zaměstnávají – měřeno dlouhodobým průměrem – 1500 lidí. Toto číslo ale kolísá v závislosti na hospodářském cyklu.

■ Pojdme do samotné praxe - jakou pozici zaujímá akciová společnost ZVU na trhu, jaký je její výrobní program?

Zjednodušeně je možno říci, že výrobní program bývalého ZVU, tak jak je z minulosti znám, je dnes reprezentován širší skupinou firem podnikajících v areálu ZVU. Některé tyto firmy si ve svém názvu akronymem ZVU udržely, u dalších tato značka v důsledku vlastnických a jiných změn vymizela. Některé se vůči sobě na trhu nacházejí i v částečně konkurenčním postavení. Na druhé straně, tak jak vyplývá z historických technických a technologických vazeb, spolu většina firem při realizaci svých obchodních projektů spolupracuje.

■ Kdo je vaším cílovým zákazníkem?

V této souvislosti budu prezentovat především obchodní činnosti společnosti ZVU Engineering, jejíž obchodní aktivity jsou v rámci skupiny ZVU nejvýznamnější. Naše inženýrsko-dodavatelská společnost se zaměřuje na dodávky služeb především pro koksochemii, chemický, petrochemický a rafinérský průmysl. Dlouhodobě se podílí tržeb z exportu pohybuje na úrovni 80 % celkových tržeb společnosti. Pro naše dodávky byla v uplynulých letech klíčovým trhem Ruská federace, i když našimi zákazníky, prostřednictvím kterých jsme se těchto projektů zúčastnili, byli nositelé vyspělého technologického know-how ze západní Evropy.

Příležitostnými dodávkami jsme se snažili udržet na tradičních trzích země Středního východu, jako jsou Sýrie či Irák, ale kvůli trvale zhoršující se politické, bezpečnostní a ekonomické situaci jsme tam již před několika lety v souvislosti s takzvaným „arabským jarem“ veškeré obchodní vztahy ukončili.

■ ... a v tuzemsku?

Našimi zákazníky jsou podniky ze skupiny Agrofert holdingu, dále podniky spadající do polské skupiny PKN Orlen, i když ta své investiční aktivity v posledních letech výrazně omezila. Je to však i celá řada dalších – budu jmenovat alespoň dva - bývalé Moravské chemické závody, dnes BC MCHZ Ostrava, které jsou součástí čínské skupiny Wanhua a Lučební závody Kolín.

■ Můžete vybrat, pro lepší představu našich čtenářů, nejdůležitější zrealizované zakázky z poslední doby?

Z exportních případů to jsou zejména dodávky linek výroby vodíku prostřednictvím dánské inženýrské společnosti HALDOR TOPSOE pro rafinerie na území Ruské federace, např. ve Ščekinu, Samaře, Antipinskym a v dalších městech. V tuzemsku to byly dodávky chladičů nitrozních plynů pro výrobu kyseliny dusičné v Lovochemii Lovosice, Synthesii Semtín a BCMCHZ Ostrava. Podíli jsme se také na modernizačních akcích v Lučebních závodech Kolín. Významné byly rovněž naše dodávky pro koksochemii, např. pro Třinecké železářny, nebo do polských koksoven Dabrova Gornica a Jastřembsko.

■ Na kterých zakázkách pracujete v současné době?

Připravované projekty pro Ruskou federaci, ať již dodávka další linky výroby vodíku pro rafinerii v centrální části Ruska nebo jednotka výroby formaldehydu na Dálný východ byly odsunuty. Teprve budoucnost ukáže, zda k jejich realizaci dojde se zpožděním, nebo zda nebudou realizovány vůbec, případně někým jiným. Operativně se snažíme svoje kapacity přesunout do menších projektů doma, případně v Evropské unii. V České republice a v Polsku připravujeme dodávky pro ekologizaci kokso-chemických provozů. Ve větší míře se zaměřujeme na výzkum a vývoj. Jednak využitím vlastní kapacity našich

Pavel Simajchl při aktivním odpočinku.

inženýrů, ale také ve spolupráci s Vysokou školou báňskou v Ostravě.

■ Můžete přiblížit střednědobé a dlouhodobé plány?

V současné době je musíme bohužel přehodnocovat. Intenzivně jsme připravovali otevření obchodně reprezentativní kanceláře v Ruské federaci, což jsme nyní z pochopitelných důvodů pozastavili. Připravujeme investice do strojních technologií v naší společnosti ZVU Servis a.s., kde jsme však velmi limitováni nedostatkem kvalifikovaných pracovníků pro obsluhu CNC technologií.

■ Na co jste vy osobně nejvíce hrdý?

S kolektivem spolupracovníků se nám podařilo vybudovat životaschopné podnikatelské uskupení, které se prosadilo na náročných zahraničních trzích, a to vlastními silami bez jakýchkoliv dotací. V posledních letech naše skupina ZVU, která zajišťuje zaměstnání průměrně pro 230 lidí, odvádí na daních z příjmu, daních z nemovitostí a odvodech na sociální a zdravotní zabezpečení okolo padesáti milionů korun ročně.

■ Prozradíte vaši největší osobní ambici do nejbližšího období?

Vzhledem k rizikům obsaženým v současném politickém vývoji, bude nutné v našich společnostech zajistit podmínky pro to, aby bez podstatné újmy přestály hrozící turbulence.

■ Která přání v profesním životě se vám splnila?

Podařilo se mně najít si takové uplatnění, které mi přinášelo po celou dosavadní, bezmála třicetiletou kariéru, radost. A to od samého začátku na nejnižších technických a výrobních pozicích, až po dlouholeté působení v pozicích předsedy představenstva a ředitele. To je asi velké životní štěstí, kterého si velmi vážím.

■ Jak a čím kompenzujete náročný manažerský život?

Vzhledem k tomu, že mě moje práce vždy bavila, se mně ani nezdálo, že by mě vyčerpávala nad míru obvyklou, jako u každého, kdo se snaží dělat svoji práci zodpovědně. Nicméně - v létě se projedu po Hradci Králové a jeho krásném okolí na kole a v zimě využívám příležitosti plynoucí z blízkosti Krkonoš a Orlických hor k lyžování ať už na běžkách nebo na sjezdovkách. V létě se také

rád po horách doma i v zahraničí projdu s batohem na zádech. Rád si přečtu knihu, zejména o historii. Velkou zálibou je moje motorka, i když za její říditka se v poslední době dostávám méně často, než bych chtěl.

■ Zmínili jste město Hradec Králové. Co soudíte o jeho postavení a rozvoji? Co se vám tu líbí a co naopak?

Ze své podstaty umístění v krásné krajině, zdařilou architekturou a z hlediska své „přiměřené“ velikosti je to velmi příjemné rezidenční místo. Po roce 1989 došlo k výraznému zlepšení jeho celkové úpravy, a to jak investicemi města, tak z velké části rovněž snahou občanů a firem o vylepšení svého majetku a životního prostředí. I ZVU se v posledních dvaceti letech snažilo přispět ke zlepšení vzhledu a životních podmínek v Hradci Králové.

■ Přihřejte si polívčičku!

Za nejhlavnější považuji nahrazení výroby tepla a elektrické energie v podnikové teplárně přepojením na centrální zdroj tepla. Toto opatření v podstatě ukončilo provoz významného emisního zdroje v prostoru města a s tím spojenou nutnou logistiku s přísunem palivového uhlí a depozicí škvr. Navíc po provozní havárii v Elektrárnách Opatovice v roce 2002 jsme rychle umožnili v areálu ZVU integrovat do systému centrálního vytápění náhradní plynový zdroj pro Hradec Králové, což významným způsobem zvyšuje bezpečnost dodávek tepla občanům města.

■ Dobře, pojdme ale k městu jako takovému...

Podle mne ne zcela doceňovanou, ale velmi důležitou výhodou našeho města je možnost přístupu obyvatel města ke skutečně špičkové péči poskytované Fakultní nemocnicí Hradec Králové. Jsem potěšen, že společnost ZVU Engineering byla a je generálním sponzorem Nadace Východočeské onkologie a podle svých možností se snaží na velmi záslužnou činnost této nadace přispívat. Velmi si vážím toho, že jsem byl přizván do správní rady této nadace.

■ A co druhá strana mince, co se vám nelíbí?

Jako podnikatel ve strojírenství si mohu pouze povzdechnout, že šestinásobné zvýšení daně z nemovitosti realizované vedením magistrátu ve volebním období v letech 2006–2010 bylo nejenom k majitelům průmyslových

Ing. Pavel Simajchl, MBA

Datum a místo narození: 13. června 1962 v Hradci Králové.

Současné bydliště: Stěžery.

Stav, rodina: rozvedený, dvě dcery – Sandra (26 let, studentka ekonomické školy), Alice (24 let, studentka práv)

Vzdělání: ČVUT Praha – fakulta strojírenského inženýrství, obor strojírenská technologie (1984) a následně mezioborové studium automatizace a robotizace výrobních procesů (1985).

MBA – Prague International Business School/Manchester Metropolitan University (1996).

Průběh zaměstnání – profesní život: v roce 1984 nastoupil do ZVU Hradec Králové, kde vykonával funkce technologa, technického vedoucího provozu, byl vedoucím technologie a náměstkem generálního ředitele. Od roku 1997 byl předsedou představenstva a generálním ředitelem ZVU, a. s., předsedou představenstva ZVU Servis, a. s. a ZVU Engineering, a. s., a ředitelem ZVU Engineering, a. s.

areálů nesmyslně razantní a provedené ve velmi nevhodnou dobu. Rovněž vzdělávací struktura neposkytuje základy pro rozvoj technických oborů.

Respektuji, že rozvoj průmyslu nebyl v minulosti pro hradeckou radnici prioritou, ale v této souvislosti nelze pominout, že odchodem armády, vznikem Pardubického a Libereckého kraje, částečně na úkor bývalého Východočeského kraje, se správní význam našeho města zmenšil. Nic na tom nezměnily v minulosti proklamované snahy místních politiků tento úbytek správního významu kompenzovat umístěním sídel některé z centrálních, nebo evropských institucí. Rozvoj města bez nabídky pracovních míst osobně nevidím jako možný a ekonomická realita by měla na tyto věci přinést nový pohled. Na příkladu sousedních Pardubic je možno dokumentovat, že rozvoj dopravního napojení, výstavba dopravní infrastruktury, podpora celkových podmínek pro podnikání, následně investice a zaměstnanost jdou ruku v ruce. Přítomnost podnikání ve městě rovněž přináší další možné zdroje pro sport, kulturu a zdravotnictví.

■ Můžete zmínit některé konkrétní věci?

Popudily mě některé v minulosti započaté a podle mě ekonomicky neracionální projekty magistrátu, jako např. parkovací systém Atol, nebo rekonstrukce zimního stadionu ve spolupráci s ABD Invest. V těchto souvislostech asi

velmi citlivě vnímám jistou asymetrii mezi tím, jak se těžce na daně vydělává a jak lehce se pak tyto daně utrácejí.

■ Tahle kritická slova zasahují do vzdálenější minulosti...

Máte pravdu, proto velmi oceňuji, že se primátoru města Zdeňku Finkovi podařilo napravit situaci s velmi problematickými smlouvami na rekonstrukci zimního stadionu, a to i za cenu soudního sporu, který vždy obsahuje jistá rizika nepředvídatelnosti výsledku. Prosazovat nápravu takových chyb i za cenu osobního rizika z titulu možné odpovědnosti náhrady škody vzniklé z případně prohraného sporu, vyžaduje značnou osobní odvahu.

Velkou kauzou, která nám všem, jejichž podnikání a pracovní místa jsou spojena s areálem ZVU, bylo zveřejnění konceptu územního plánu na podzim roku 2012, který plánoval přes areál ZVU rozsáhlou dopravní infrastrukturu, jejíž realizace byla neslučitelná s pokračováním podnikatelského záměru většiny firem zde sídlících. I zde, jak se zdá, se nám po komunikaci s panem primátorem Zdeňkem Finkem a jeho náměstkem Jindřichem Vedlichem snad podaří najít takovou variantu řešení, která umožní pokračování podnikání v areálu ZVU a městu umožní vytvořit podmínky pro vybudování potřebné infrastruktury ekonomicky racionálním způsobem.

■ Děkuji za rozhovor. (fh)

„Ministerstvo a vláda nám nemusejí jít naproti, stačí nepřekážet,“ říká Pavel Veselý

Agrodružstvo Lhota pod Libčany patří nejen na Královéhradecku, ale i v celých východních Čechách k významným zemědělským podnikům. Zajímavostí je, že v současné době je jediným pěstitelem kořenové čekanky – cikorky v České republice. Celou produkci zpracovávají Kávoviny Pardubice a objevuje se v řadě jejich tradičních výrobků. Bez nadsázky lze proto říci, že jsou tyto výrobky regionální chloubou východních Čech. Řada lidí si však Agrodružstvo okamžitě spojí také s pěstováním jahod a jejich samosběrem. „Za letošní rok se musíme omluvit, že jsme neměli jahody na počátku sklizně. Všechny první květy nám zmrzly a v okamžiku, kdy na poli dozrávala násada z druhé vlny květů, byla již většina našich zákazníků u konkurence. Nicméně, kdo přišel, nelitoval. Našli spoustu nádherných sladkých jahod a prázdné pole téměř bez lidí a tudíž i bez front,“ vítal nás předseda představenstva Agrodružstva Lhota pod Libčany, triapadesátiletý PAVEL VESELÝ, se kterým jsme hovořili o úspěších a problémech zemědělského podnikání.

■ Mohl byste popsat vývoj transformace družstva po roce 1989 ke dnešku?

Je to velmi jednoduché. Na začátku devadesátých let proběhla povinná transformace všech bývalých Jednotných zemědělských družstev v rámci tzv. transformačního zákona se všemi důsledky s tím souvisejícími. Zejména s majetkovým vypořádáním oprávněných osob, které o to požádaly. Jednalo se tedy o restituční proces. V dnešním pohledu je zajímavé to, že v zemědělství byly určeny jako povinné osoby – tedy ten, kdo patil – zemědělství podnikatelé, zatímco v ostatních odvětvích to byl stát.

■ Realizace tohoto projektu asi netrvala krátkou dobu, že?

V roce 1996 jsme zlikvidovali původní ZD Lhota pod Libčany a založili dvě nové firmy. Agrodružstvo Lhota pod Libčany bylo určeno těm, kdo se sami rozhodli pronajmout půdu a majetek do dalšího podnikání. Nové ZD Lhota pod Libčany bylo určeno těm, kdo chtěl ukončit členství a zákonem vypočítaný majetek vrátit. Tuto etapu máme již za sebou, firma původně určená jen k vypořádání bývalých členů stále existuje. Je revitalizována, má nemalou hodnotu a čeká na svou příležitost v rámci budoucích podnikatelských záměrů.

■ Shrňte, prosím, konečný výsledek transformace Zemědělského družstva.

Agrodružstvo od roku 1996 hospodáří na výměře od 2500 do 3000 hektarů na území okresů Hradec Králové, Pardubice a Trutnov. Členská základna se pomalu snižuje tak, jak si to staří členové nebo jejich dědici přejí. Během posledních let se z členské základny vykrystalizovala skupina lidí, kteří se vzdali možnosti finančního vyplacení a svůj majetek definitivně vložili do podnikání.

■ Jaké jsou základní priority vašeho zemědělského podnikání, na co dáváte důraz?

Obecně – chceme rozvíjet zemědělské podnikání s cílem dlouhodobé udržitelnosti, cyklické opakovatelnosti při které se řídíme ročními obdobími a vytváření zaměstnanosti na vesnici. To vše při co nejmenším zatížení našeho životního prostředí, protože na vesnici sami žijeme.

■ Můžete odtajnit nejbližší plány Agrodružstva?

Udržet dobyté pozice!

■ Co je aktuálně vašim největším problémem?

Jednoznačně úbytek dostupné půdy k hospodaření a dlouhodobě ekonomicky podhodnocené produkty živočišné výroby na trhu. Tohle konstatování a obecná pravda láká nezabývat se živočišnou výrobou a pěstovat na polích jen lukrativní tržní komodity, jako jsou obiloviny a olejiny. My však jdeme cestou vyváženého poměru mezi rostlinnou a živočišnou výrobou. Dodržujeme osevní postupy a pěstujeme pícniny na orné půdě. Díky tomu jsme schopni zaměstnávat více než 80 lidí s průměrným měsíčním platem osmadvacet tisíc korun. Kdybychom neměli živočišnou výrobu, počet zaměstnanců by klesl možná i pod hranici 20 lidí.

Pavel Veselý je od roku 1996 předsedou představenstva Agrodružstva Lhota pod Libčany. Foto: archiv Agrodružstva Lhota pod Libčany.

■ Asi už dávno v zemědělském podnikání odzvonilo tomu, že se zaměřuje jen na rostlinnou či živočišnou výrobu. Dřív se hovořilo o tzv. přidružených výrobcích. Máte ji také? A co všechno v této oblasti nabízíte?

Vámi použitému termínu přidružená výroba se v našem případě asi nejvíce blíží bioplynová stanice (BPS). Vzhledem k tomu, že se nacházíme v tzv. Urbanické brázdě, je celé toto území zařazeno jako zranitelné z hlediska ochrany spodních vod. Proto v tomto zařízení technologicky zpracováváme kejdu od krav. Přidáváme do ní asi třetinu kukuřičné siláže a výstupem je prokvašený digestát. Je již bez skleníkového plynu metanu, který se spálí v kogenerační jednotce vyrábějící elektrickou energii a teplo. Digestát se dále skladuje v nepropustné betonové jímnici a používá se jako kvalitní tekutá hnojivo. Elektrickou energii dodáváme do sítě a teplo využíváme sami v celé soustavě spotřebičů. Za elektřinu dostáváme 4,12 korun za kilowatthodinu, což rozhodně není nic, co by stát ruinovalo jako např. fotovoltaické elektrárny, které dostávají takřka o deset korun více. Navíc se naše elektřina vyrábí 365 dní v roce bez výkyvů a je s minimálními ztrátami spotřebována v nejbližším okolí, čímž ve skutečnosti odpadájí náklady na transport. V ceně konečnému spotřebiteli se to však neprojevuje...

■ Co vám v podnikání nejvíce vadí?

Na rozmary počasí se již dávno nevymlouváme, přestože nás skutečně zásadně ovlivňují. Nejvíce mně vadí působení vrcholných politiků, kteří by nás měli chránit před nekalou zahraniční konkurencí, ale dlouhá léta je pravdou opak – spíše nám házejí klacky pod nohy. Sami jistě v běžném životě cítíte, jaká je podnikatelská rovnoprávnost v EU. Evropa je třírychlostní, naším štěstím je alespoň to, že jsme zařazeni do středů.

■ Které jsou ty tři rychlosti?

První tvoří privilegované státy původní dvanáctky EU, do druhé patří nové státy z prvního kola rozšiřování a třetírychlostní jsou např. Bulharsko, Rumunsko a další...

■ Do jaké míry se ve vašem podnikání odrážejí časté výměny ministrů zemědělství?

To je to, o čem hovořím. Každý nový ministr vyměnil zároveň se svým ná-

stupem i celou vertikálu podřízených. A tito lidé se i při nejlepší vůli nemohli okamžitě odborně zorientovat, zejména, když řada z nich o zemědělství nic nevěděla. Samozřejmě, že existovaly i výjimky.

■ Jak ze svého pohledu chápete funkci ministerstva případně samotné vlády ČR. Čím hlavně by měly tyto instituce jít vašemu podnikání naproti?

Nemusí jít ani naproti, stačí nepřekážet! Nevymýšlet neustálá nová omezení a nařízení, která často Unie ani nevyžaduje. Myslím si, že tady nám mohou být sousední Poláci příkladem.

■ V čem?

Polský sedlák je váženým voličem a každý politik se podle toho chová. Bez jakéhokoli diskuze. Poláci mají dojednání spoustu výjimek z platných směrnic EU, např. chlazení drůbeže na jatkách vodou apod. To je obrovská konkurenční výhoda, protože nemuseli investovat do nových drahých technologií. Těch příkladů by se našlo mnoho...

■ Dobře, pojďme ale k nám domů. Pustili jste se do prodeje mléka prostřednictvím automatů. Jak jste k tomu nápadu dospěli?

V době, kdy výkupní cena mléka klesla i pod šest korun za litr, jsem si myslel, že automaty výrazně pomohou odbytu. Zpočátku tomu tak i bylo. Když však v televizi vystoupil bývalý hlavní hygienik ČR s cílem nás poškodit a vyhovět tak tlaku výrobců obalů, klesl prodej v automatu u Terna ze 400 litrů denně na pouhých osmdesát...

■ Co všechno představovala vlastní realizace? Co bylo potřeba udělat, co vyrobit, jaká povolení sehnat, kolik byla vstupní investice.

Nebylo to příliš složité. Stačilo koupit funkční automat, což se nám na druhý pokus povedlo a sehnat příslušná povolení od Krajské veterinární správy. Vzhledem k tomu, že jsou veterináři odborníci, nenarazili jsme zde na žádné výrazné problémy. Je i v jejich zájmu, aby se ke spotřebiteli dostaly čerstvé, kvalitní a bezpečné potraviny. Také nás podle toho kontrolují a je to v naprostém pořádku. Celková vstupní investice byla kolem dvou milionů korun.

■ Jak automaty fungují, jak je obsluhujete, doplňujete, udržujete...

Automaty skutečně fungují téměř automaticky. Denně se do nich naváže čerstvé mléko. O zbytek se postará software – od příjmu peněz, dávkování, chlazení a míchání až po odeslání chybové SMS obsluze v případě poruchy. Největší problémy jsou paradoxně s mincemi, které od nás banky berou za neúměrně vysoké poplatky. Výjimkou byla Česká spořitelna, ale i tam asi dojde v nejbližší době k navýšení.

■ Je o automaty zájem – kolik se toho prodává?

Zájem o automaty znatelně vzrostl v loňském roce. Cena mléka v obchodech skokově navýšila a našich 15 korun za litr při tučnosti okolo 4 % se spotřebitelům začala jevit jako atraktivní. V současnosti prodáváme okolo 700 litrů mléka denně.

■ Vylácí se to? Kolik z toho je?

Přiznám se, že jsme tak trochu přestali počítat návratnost. Stroje jsou již dávno koupené, vytvořili jsme jedno nové pracovní místo a firma z toho nekrachuje. Ohlasy z prodeje jsou jednoznačně pozitivní a nechtěli bychom naše zákazníky připravit o možnost koupě čerstvé a ničím neovlivněné české potraviny bezprostředně ke konzumaci. Za celou dobu jsme neměli jedinou kvalitativní reklamaci. Pouze dvakrát jsme řešili na dálku obsah tuku a vysvětlili jsme si teoretický příklad, kdy cyklickým mícháním a odběrem mléka v době nemíchání může dojít k pomalému navyšování obsahu tuku. Jinak bývají problémy s mincovníkem, ale také s tím, že lidé neumějí automat obsluhovat.

■ V nedávné minulosti jsem zaznamenal, že byla snaha od vás vykupovat půdu. Tuším, že šlo o nějakou pražskou společnost. Můžete našim čtenářům přiblížit o co šlo?

Půda se stává investičním cílem spekulantů, ale i běžných lidí, kteří chtějí uložit naspořené peníze do něčeho, co neztrácí hodnotu. To je v pořádku. Problém však nastává v momentě, když jsou obesíláni staří lidé, kteří se v problematice neorientují a jsou ovlivněni celkovou částkou, která je v nabídkách uvedena. Přitom ale nejde o částku za metr čtvereční, která objektivně kvantifikuje výhodnost či nevýhodnost obchodu. Je to něco podobného jako nechvalně známé prodejní akce šmejdů s výletem a dárkem. Noví majitelé se pak chovají tak, že se snaží skokově navýšit nájemné. Sami hospodařit v žádném případě nechtějí. Proto

jsem se ozval a před těmito praktikami varovali.

■ V závěru našeho rozhovoru pojďme trochu zabrousit do osobní roviny. Nepochybují, že činnost špičkového zemědělského manažera není jednoduchá a ten je asi pořád jenom v práci. Nebo se pletu? Dokáže vypnout, relaxovat?

Každý normální člověk cítí potřebu pravidelně odpočívat. K tomu slouží i tzv. delegování pravomocí na podřízené. Je to i osvědčená metoda, jak tyto lidi pozitivně motivovat. Věřte nebo ne, funguje to lépe než peníze.

■ Jaké jsou vaše zájmy a koníčky?

Sport – dříve basketbal, nyní občas tenis, pokud ovšem artritida dovolí. K tomu rybaření, vinaření, cestování a společné akce s rodinou a kamarády.

■ Zmínil jste rodinu – jak snáší vaši vrcholnou manažerskou funkci?

Dobře.

■ A na úplný závěr obecně: jak se žije zemědělcům na Královéhradecku?

Žije se nám tu lépe než v méně úrodných oblastech republiky. Vážíme si toho a snažíme se občas z toho pomoci i druhým. Město Hradec Králové se k nám chová dlouhodobě mateřsky. Víme o sobě, jsme si vzájemně prospěšní, a když něco potřebujeme, je na koho se obrátit.

■ Děkuji za upřímné odpovědi (fh)

Ing. Pavel Veselý

Datum a místo narození: 7. 4. 1961 v Čáslavi

Současné bydliště: Sedlice

Stav, rodina: ženatý, dvě děti

Vzdělání: Gymnázium J. K. Tyla v Hradci Králové (1976–1980), Vysoká škola zemědělská v Brně – agronomická fakulta (1980–1984).

Průběh zaměstnání: 1984–1991 JZD Lhota pod Libčany, 1991–1996 ZD Lhota pod Libčany, od 1996 Agrodružstvo Lhota pod Libčany (předseda představenstva).

Jeden z automatů na mléko umístilo Agrodružstvo na hradeckém Batkově náměstí. Foto: archiv Agrodružstva Lhota pod Libčany.

3 TĚMATA PRO NAŠE KANDIDÁTY

Mgr. Pavlína Springerová, Ph.D.

1. Znovu po čtyřech letech kandiduji proto, že jsem rodilá Hradečanka, která drtivou část svého života prožila v našem městě, a zájem o věci veřejné a především místní je mi blízký jak z občanského, tak

z profesního pohledu. Za HDK jsem se rozhodla kandidovat v neposlední řadě i proto, že se mi zamlouvá koncepce nepolitické politiky v kontextu komunálního prostředí. V případě svého zvolení bych ráda svými silami přispěla k tomu, aby HDK mohlo pokračovat v rozumné a zodpovědné správě města.

1. Proč jsem přijal kandidaturu do zastupitelstva města a co chci prosadit v případě zvolení?

2. Proč by mně voliči měli dát hlas, co mohu městu nabídnout?

3. Volné téma

2. Voliči by měli v těchto komunálních volbách dát hlas HDK, neboť se jedná o politické uskupení, které v končícím volebním období nepodlehlo ani jedné ze dvou metel české politiky – korupci a populismu. Pokud budou voliči chtít dát hlas mně, pak za sebe mohu nabídnout své zkušenosti z oblasti řízení fakulty, kde již třetím rokem zastávám post děkanky Filozofické fakulty UHK, nebo z oblasti organizování nejrůznějších kulturních či sportovních aktivit.

3. Velmi mne těší, že se z Hradce stalo město s nejen kvalitními sportovními zážitky (v loňském roce zejména hokej či basketbal), ale i s kvalitním sportovním zázemím (areály Bavlno, Slavie, Farářství atd.). Nyní nám chybí ještě ten fotbalový stadion. Věřím, že město stadion dokáže postavit. Raduji se také z toho, že kolem Hradce či přímo ve městě stále rostou místa, kde se dá jezdit na kole či trávit čas s rodinou a malými dětmi.

Ing. arch. Jan Kašpárek

1. Dětství jsem prožil jako takový poloviční Hradečák. I když jsme v Opatovicích nad Labem, odkud pocházím, patřili k Pardubicím, Hradec mi byl vždycky bližší, nejen polohově, ale i povahově. Intenzivněji jsem ho začal vnímat při studiu na SPŠ stavební. Při každodenních přesunech do školy a s kamarády po městě jsem si čím dál víc uvědomoval výjimečnost tohoto města. Hned jsem si zamiloval rozmanitost prostoru s vsudypřítomnou zelení, která se občas rozlije do velkých ploch parků. Přechody mezi průhledovými liniemi paprštěných tříd, intimními uličkami kolem Velkého náměstí, vzdušným nábrežím, blokovou zástavbou... Pak jsem začal nejen díky škole zvedat hlavu a pořad objevuji nové krásy a detaily. Již při studiu na vysoké škole v Brně jsem se domů vracel do Hradce. Přirozeně mám zájem o rozvoj a dění v prostoru, kde žiji a kde budou jednou žít moje děti. Důležité je, že si to v Hradci uvědomuje spousta lidí a na rozvoji města v posledních letech je to vidět. I když jde o jednotlivce s vlastním názorem, stále tu máme systém politických stran a tak kandiduji za hnutí HDK, protože to je strana, kde funguje svoboda vlastního názoru a na jednotlivých lidech je vidět, že to dělají s láskou. Dnes, nejen mezi mladými, dostává slovo politika pejorativní nádech a je na čase, aby se více prosadila odpovědnost a odvolatelnost jednotlivých členů zastupitelstva. Komunální politika je základním prvkem

systému, který umožňuje lidem obrátit se na zvolené zástupce, které znají, a ti to řeší výše. Díky moderním technologiím a primárně internetu jsou již dnes jednotliví občané jednoduše v obraze a komunikace mezi nimi samotnými a zvolenými zástupci může probíhat velmi efektivně. Toho je příkladem petice proti kácení stromů podél toku Orlice, kterou během týdne podepsalo přes 10 tisíc občanů. Rád bych pomohl dalšímu rozvoji této komunikace a společnosti, které není jedno, co se v Hradci děje.

2. Doufám, že bude letos na kandidátkách všech stran více mladší generace a doplní jiný úhel pohledu - ať už v zastupitelstvu, nebo v různých komisích. Sám jsem byl minulého období členem výboru pro územní plánování a rozvoj města a byla to pro mne, jako pro mladého architekta, velká zkušenost. Myslím si, že v každém dobře fungujícím týmu je potřeba rozmanitost bez zaujatého ega.

3. Krásné a příjemné město dělají i lidé. Jedno z mála, co mi zde stále chybí, je pozitivní vnímání mezi lidmi. Při pohybu ve městě bych rád potkával více lidí, kteří si očním kontaktem a úsměvem dodají alespoň trochu pozitivní energie i když třeba den nestojí za moc. Nedávno jsem začal říkat místo klasičského „na shledanou“ „hezký den“ a je příjemné pozorovat, jak na to lidé pozitivně reagují. Takže všem občanům Hradce upřímně přeji nejen ten aktuální hezký den, ale hlavně více důvodů se usmívat.

Zeptali jste se mě...

Dobrý den, jmenuji se Denisa a mám sestru která chodí do zkrakové školky Lentilka. Prosím o namalování přechodu nebo přibití plastového hrbolu pro zmírnění rychlosti. Děkuji, hezký den, s pozdravem Denisa

Vážená paní/slečno Deniso, děkuji Vám za podnět, který jste mi zaslala. Vynasnažím se v několika následujících rádcích Vám odpovědět. Podle informací od pracovníků úřadu jste zatím první, kdo o tyto úpravy a investiční akci vybudování přechodu žádá. Zpravidla podobné podněty vycházejí z místně příslušných komisí místních samospráv, úplně nejlepší varianta tedy bude spojit se s tou vaší (<http://www.hradeckralove.org/hradec-kralove/kms-stred-mesta>) a zkusit jí problém nastinit. Od komisí požadavky magistrát přebírá a řeší je s dopravní policií a dalšími subjekty s cílem vyjít občanům v opodstatněných případech vstříc.

Občas se setkáváme s tím, že si občané po instalaci retardérů stěžují na otřesy, které způsobují najetím na retardér těžší vozy, a to zejména v nestabilních zástavbách. V Šimkově ulici projíždějí i autobusy, myslím mezi-městské spoje, takže porada bude na místě.

Dobrý den, bydlím jen pár let v krásném městě Hradec Králové a příjemně čtvrti u Centrálu... Má ale město nějaké plány sanovat ten „hrozný podchod“ pod Střeleckou ulicí? Děkuji a zdravím. Jindřich Škarpíšek

Dobrý den pane Škarpíšku, děkuji za Váš dotaz, na který se pokusím v rámci možnosti odpovědět. I já sám bydlím poměrně blízko tohoto místa a věřte, že mě pohled na neutěšený stav podchodu nenechává klidným. Není to tak dávno, kdy byla aktuální otázka rekonstrukce vlastními silami (tedy z městského rozpočtu) s tím, že by se spojnicí podchod přiblížil až k parkovacímu domu Katschnerka. Šlo by o náročnou práci nejen po stavební stránce, ale hlavně po té finanční. Hledali jsme finančně méně náročnou cestu, kterou se nakonec zdá být možností využití finančních prostředků z fondů EU, jenž by nám pomohly s celkovou kompletní rekonstrukcí nejen podchodu, ale i přilehlé třídy Karla IV. Rekonstrukce zapadá do plánu oprav mezi historickým

centrem města a Riegrovým náměstím (u vlakového nádraží). Přestavba by se měla dotknout i tohoto podchodu pod silničním okruhem a k dispozici je prozatím několik variantních řešení.

Pokud to celé mám shrnout, tak oprava či rekonstrukce podchodu je v plánu a v ideálním případě nám tuto investici pomohou výrazně zlevnit peníze z Evropy. Pracujeme na tom, aby tomu tak bylo a aby vše klaplo podle představ dozorujících orgánů, které evropské peníze přidělují. I já osobně se na tento počín těším. Pokud nebudou dotace, bude oprava, která je nezbytná za naše peníze, ale skromnější.

Dobrý den, jako zcela zásadní pokládám revitalizaci tzv. Severky na Slezském Předměstí v Hradci Králové, úpravu městské zeleně na Slezském Předměstí poblíž železniční zastávky a Piletického potoka (Lesopark), vyčištění Piletického potoka a odstranění zdrojů znečištění. Dále totální úprava městské zeleně v oblasti Moravského Předměstí u silničního okruhu za čerpací stanicí. A také snížení ceny MHD a rozšíření portfolia služeb MDP o myčku, opravu nákladních i osobních vozů a STK.

S pozdravem Vladimír Kříž

Vážený pane Kříži, děkuji za otázky, na které se Vám budu snažit podat stručné odpovědi.

Nejprve k revitalizaci Severky na Slezském Předměstí – Severku se nám nepodařilo opakovaně pronajmout s ohledem na nutnou investici. Máme nyní zájemce o odkup, jehož podmínkou by byla oprava a také zachování stávající občanské vybavenosti.

Co se týká úpravy městské zeleně na Slezském Předměstí poblíž železniční zastávky a Piletického potoka (Lesopark), tak zřejmě myslíte parčík mezi Severní ulicí a tratí. Pokud ano, pak upravování městské zeleně ze strany města brání smíšené vlastnictví města a soukromých vlastníků, přičemž soukromým vlastníkům tu patří 75 % pozemků. Technické služby se o zeleň ve městě starají a pod svou správou mají více než 70 tisíc stromů na celém území města, na tomto místě udržují výměru, která přesahuje 25 % tohoto území – konkrétněji se starají o tu část, která je nejbližší k domům. Bohužel město nemůže vynakládat peníze na správu území, které mu nepatří, to by bylo protizákonné. Ale aspoň touto cestou se snaží splnit povinnost spojenou s vlastnictvím. Na správu zbytku pozemku by měli hledět jejich vlastníci.

Ve věci Piletického potoka a odstranění zdrojů znečištění – správa Piletického potoka jde plně za státním podnikem Povodí Labe, zkuste se prosím obrátit na někoho z jeho zaměstnanců (www.pla.cz).

Dále jste se mne ptal na totální úpravu městské zeleně v oblasti Moravského Předměstí u silničního okruhu za čerpací stanicí – zřejmě máte na mysli lokalitu za čerpací stanicí OMV (bývalá ARAL), pokud ano, pak vězte, že se i tam technické služby starají o ty části pozemků, které jsou ve vlastnictví města a úspěšně zde odstranily už několik černých skládek, které tu hyzdily celý prostor. Nicméně bohužel téměř 90 % pozemků za touto čerpací stanicí patří soukromým osobám a veškeré zásahy tam by byly protizákonné. Navíc do tohoto prostoru zasáhne i stavba připravované křižovatky Mileta, která by měla odstartovat relativně brzo.

A jako poslední dotaz nebo spíše námět uvádíte návrh na snížení ceny MHD a rozšíření portfolia služeb DP o myčku, opravu nákladních i osobních vozů a STK – co se týká úlevy pro cestující ve formě snížení jízdného, tak by to určitě byla věc velice příjemná, nicméně tato úleva by s sebou nesla automaticky navýšení roční platby města, která teď činí 163,5 mil. Kč. Poměrně výhodné jízdné nyní mají děti i senioři a věřte, že jízdné pro zbytek Hradečanů je velice citlivě nastaven, a to s ohledem na vysoký příspěvek města, ale i ve vazbě relativně vysokou úroveň cestování díky novým vozům a precizně promyšleným (a minulý rok jasně zredukovaným) trasám napříč celým městem. V neposlední řadě významným faktorem, který ovlivňuje výši jízdného, bohužel vždy směrem nahoru, je cena za pohonné hmoty. Tento zvyšující se trend se nám daří alespoň trochu brzdit výhodným nákupem - soutěžením elektrické energie například i pro trolejbusy na burze. Co se týká rozšíření portfolia služeb, je to velké téma s velkou zodpovědností dopravního podniku a jeho vedení, jistě by Vám svá pro a proti lépe a důkladněji s ohledem na jejich technické a finanční možnosti, vysvětlili.

Doufám, že se mi alespoň částečně podařilo nastinit odpovědi na Vaše dotazy.

Z radnice Vám přeji příjemný den

Zdeněk Fink, primátor města

PROF. JOSEF KROFTA

Proč jsem přijal kandidaturu...

Situace v kultuře se po listopadu 89 změnila. K lepšímu, ale i k horšímu. Šířitelé umění se někdy, i proti vlastní vůli, začali chovat tržně. Výsledkem bylo, že v řadě případů tvorbu začala nahrazovat činnost. Já sám jsem podstatnou část svého života strávil tvorbou pro děti. Už během studií na DAMU jsem si privydlával v Československém rozhlasu režirováním nedělních pohádek a následně jsem se v divadle Drak setkával s dětským divákem více než čtyřicet let. Proto si dovoluji tvrdit, že tvorba pro děti je v jiné situaci než tvorba pro dospělé. Jestli si někdo koupí lístek do divadla, na koncert nebo výstavu, je to jeho osobní věc. Dospělý člověk je obvykle schopný výběru, čili

může se bránit, nemusí chodit všude. Děti to nemají tak jednoduché. Jsou odkázané na to, kam je rodiče posadí, co jim pustí nebo koupí. Představa, že odpovědnost za děti, jako „ohrožený druh“, je schopna v dnešních Čechách převzít škola, zůstane ještě řadu let zbožným přáním.

Podobně iluzorní je představa, že roli spasitele jsou schopny převzít kulturní instituce ve své současné tržní podobě. Prozíravá kulturní politika by je této tržní zátěže měla postupně zbavovat a umožnit jejich důstojnou existenci. Měla by existovat přinejmenším jako terapeutická centra pro občany, kteří je budou postupně víc a víc vyhledávat s cílem zbavit se nejen televizní závislosti, ale především pro možnost aktivní účasti na autentickém, bezprostředně tvořivém uměleckém procesu. Pro kulturní instituce to znamená návrat od vyčíslitelné činnosti k nevyčíslitelné tvorbě.

Hradec Králové si kultury váží a rozhodně nepatří ke skrblikům. Nikdo nevíme, jak volby dopadnou. Pět zastupitelů v Ústí nad Labem zavřelo divadelní klenot, Činoherní studio, během jednoho mimořádného zasedání zastupitelstva. Vyhraje-li Fink, máme vyhráno. Chtěl bych se na péči o kulturu v Hradci Králové podílet jako zastupitel a člen kulturní komise, myslím, že svému nástupci na postu náměstka předám svěřenou věc v pořádku.

Vážený spoluobčané, zajímá vás co, jak a proč se v uplynulých čtyřech letech událo v našem městě? Chtěli byste se dozvědět, co nového se chystá? K vašim dotazům a připomínkám se opět rád v příštím čísle, které vyjde 25. září, vyjádřím. Píšte na adresu: zdenek.fink@tiscali.cz.